

BL.

LEGISLATION	6
27 08. 1980	- 1 -
Transmisie 3	
Overgebracht aan	

L.13.665/1/V.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacatiekamer, de 15e juli 1980 door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet "houdende opheffing van artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten", heeft de 5e augustus 1980 het volgende advies gegeven :

Het ontwerp dat aan de Raad van State voor advies voorgelegd wordt, strekt tot opheffing van paragraaf 8 van artikel 11 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, die als volgt luidt :

"§ 8. Voor de toepassing van de subsidieregeling van het Rijk, zoals bepaald in artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, legt de Minister binnen zes maanden na de inwerking-treding van onderhavig decreet, een koninklijk besluit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad voor".

Krachtens het nog steeds geldende artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het Behoud van monuminten en landschappen, stelt de Koning de "voorwaarden en verhoudingen" vast in dewelke, wanneer werken van onderhoud, versteviging of herstel, nodig worden om de historische, artistieke of wetenschappelijke waarde van een gerangschikt monument of gebouw te bewaren, de Staat, de betrokken provincie en de betrokken gemeente hun bijdragen in de kosten dezer werken verlenen.

Overeenkomstig artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten dient "de Minister binnen zes maanden na de inwerking-treding van onderhavig decreet, een koninklijk besluit (als bedoeld bij artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931) ter bekrachtiging aan de Cultuurraad (voor te leggen)".

.../...

Dit koninklijk besluit werd om de redenen uitgelegd in de toelichting tot op heden niet genomen.

+

+ +

In de eerste plaats dient de wordingsgeschiedenis van het artikel 11, § 8, in herinnering gebracht.

Volgens het verslag van de Commissie voor de culturele promotie en het cultureel patrimonium (Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, Doc. 15 (B.Z. 1974), nr 10, blz. 55 en 56) waren sommige commissieleden, alsook de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur, bekommerd om de eerbiediging van de artikelen 10 van respectievelijk de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, en het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact.

Artikel 10 van het decreet van 28 januari 1974 luidt als volgt :

"De regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten mogen naar gelang van het geval, slechts worden vastgesteld krachtens een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid.

Bij ontstentenis van dergelijke regels moeten alle toelagen en voordelen het voorwerp zijn van een speciale begrotingspost op naam".

.../...

In het verslag blz. 55, laatste lid, en blz. 56 wordt volgende toelichting gegeven :

"Een lid zegt dan dat de Minister geen ministerieel besluit kan uitvaardigen binnen de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen maar dit, overeenkomstig artikel 2 van deze wet van 7 augustus 1931 wel kan worden geregeld bij koninklijk besluit.

Verschillende leden stellen dan voor dat een koninklijk besluit zou worden uitgevaardigd dat ter bekrachtiging zou worden voorgelegd aan de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

De Minister vraagt zich af of er geen probleem is, in verband met de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en het decreet betreffende het Cultuurpact van 28 januari 1974, en meer in het bijzonder met het artikel 10 dat handelt over de subsidiëeringsnormen.

Een lid stelt dan dat, als de Minister ervoor zorgt dat voor de toepassing van hogervermelde wet van 7 augustus 1931, voor de subsidiëeringsnormen er een koninklijk besluit wordt opgesteld en dit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad voorlegt, men dan zowel in orde is met artikel 2 van deze wet van 7 augustus 1931, als met het artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 en het decreet van 28 januari 1974".

De oorsprong van de ongebruikelijke regeling - een koninklijk besluit te bekrachtigen door de Cultuurraad - is derhalve dat zowel verschillende leden van de Commissie als de Minister zelf geen genoegen namen noch met een ministe-

.../...

rieel besluit, noch met een koninklijk besluit dat zou uitgevaardigd worden op grond van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Het is wegens het voorschrift van artikel 10 van het decreet van 28 januari 1974 dat de bekrachtiging bij decreet is opgedragen.

Wat voorafgaat, onderstelt dat de subsidieregeling voor werken aan beschermde monumenten onder het begrip "ge-regelde culturele activiteiten" valt.

In dat verband bepaalt artikel 2 van het decreet van 28 januari 1974 wat volgt :

"De bepalingen van dit decreet zijn toepasselijk op alle overheidsmaatregelen genomen inzake de culturele aangelegenheden, als bedoeld in artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden evenals inzake de internationale samenwerking zoals bepaald in § 2, 3°, van artikel 59bis van de Grondwet.

Deze culturele aangelegenheden omvatten niet die maatregelen welke wezenlijk behoren tot het strafrecht, het sociaal recht, het belastingrecht en de economische reglementering.

Onder overheid dienen onder meer te worden verstaan de uitvoerende macht, de provincieoverheden, de interprovinciale verenigingen, de gemeenteoverheden, de overheden van de agglomeraties en federaties van gemeenten, de intercommunale verenigingen, de Nederlandstalige en Franstalige commissies voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie en de openbare instellingen die onder deze overheden ressorteren".

Artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 vermeldt onder punt 4° onder meer het cultureel patrimonium.

Hoofdstuk V van het decreet van 28 januari 1974 draagt als opschrift : Waarborgen betreffende de culturele activiteit van de overheid en van de culturele instellingen.

Blijkbaar wijst niets erop dat de subsidieregeling voor werken aan beschermde monumenten zou ontsnappen aan het begrip "geregelde culturele activiteit van de overheid".

Indien dit standpunt wordt aangehouden, dient de materie die het voorwerp uitmaakt van het ontwerp-koninklijk besluit luidens artikel 10 van het Cultuurpact krachtens een decreet te worden geregeld.

Terloops moet nog worden opgemerkt dat blijkens de formulering artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 maart 1931 een meer beperkt toepassingsgebied heeft, waar er sprake is van de "historische, artistieke of wetenschappelijke waarde" van een monument, dan artikel 2, punt 2, van het decreet, waar sprake is van de "artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of sociaal-culturele" waarden.

De tekst die voor advies is voorgelegd, dient in ieder geval te worden aangevuld met het voorgeschreven koninklijk indieningsbesluit.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	G. BAETEMAN,	staatsraad,	voorzitter,
	A. VANDER STICHELE,	staatsraden,	
	F. DEBAEDTS,		
	G. VAN HECKE,	bijzitters van de	
	S. FREDERICQ,	afdeling wetgeving,	
Mevrouw :	G. VAN INGELGOM,	griffier.	

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VAN INGELGOM.

G. BAETEMAN.